

Kort Biografi över Isidoro

Isidoro Zorzano Ledesma
föddes i Buenos Aires i
Argentina den 13 september
1902.

2006-03-21

Redan i ungdomen utmärkte Isidoro sig genom sin stora flit och pliktkänsla. Vid läroverket i Logroño var han klasskamrat med den blivande grundaren av Opus Dei, den helige Josemaría Escrivá de Balaguer, vilket skulle visa sig avgörande för hans liv.

År 1927 avslutade han sina ingenjörstudier i Madrid. Under studietiden var han ett föredöme i fråga om flit och tjänstvillighet gentemot studiekamraterna. Dessa egenskaper kom till uttryck i ännu högre grad under åren av yrkesutövande (först i Cádiz, sedan i Málaga under åren 1928 till 1936 och slutligen i Madrid). Under detta skede av lättantändliga ideologiska och sociala konflikter i Spanien åtnjöt Isidoro högt anseende bland kollegor och arbetare vid järnvägsbolaget där han arbetade, tack vare sin odiskutabla yrkeskompetens och sitt osjälviska tjänande av nästan.

Hans längtan efter att uträtta ett gott värv i Guds ögon och att närma människorna till Gud gjorde att han gick över till läraryrket. Han ägnade också mycket tid och ansträngningar åt olika yrkesorganisationer och

karitativt arbete i de fattiga stadsdelarna.

Den 24 augusti 1930 bad han om att bli upptagen i Opus Dei. Han var en av dess allra första medlemmar och förblev alltid obrottsligt trogen denna sin kallelse från Gud att verka för Honom mitt i världen. 1936 flyttade han till Madrid där han arbetade apostoliskt i universitetsmiljön och bland sina arbetskamrater.

Från 1936 till 1939 under de religiösa förföljelserna som ägde rum i samband med inbördeskriget gav han prov på heroiskt mod. Han var argentinsk medborgare och hade viss rörelsefrihet. Men hela tiden befann han sig i farozonen eftersom han var känd för att vara katolik. Han kunde dock hjälpa många både andligen och kroppsligen, bl.a. medlemmar i Opus Dei som var isolerade från sina

kamrater i huvudstaden eller som satt i fängelse.

I början av 40-talet visade sig de första tecken på den förfärliga sjukdomen som på kort tid skulle leda till döden:

lymphogranulomatosis maligna. Den djupa föreningen med Herren växte från dag till dag under den utdragna dödskampen. Läkare, sjuksköterskor och nunnor som skötte om honom var förbluffade över den andliga glädje med vilken han accepterade de häftigaste smärtorna. Han dog den 15 juli 1943 efter att ha mottagit de sjukas smörjelse ur Opus Deis grundares händer.

Hans liv visar på ett helgjutet sätt vad Opus Deis anda är i praktiken: sökandet efter helighet i det vanliga kristna livet, mitt i världens larm. Detta sker genom yrkesarbetet utfört med duglighet och på så sätt hjälper man till att lysa upp alla mänskliga

verksamhetsområden med trons och kärlekens ljus.

Hans rykte om helighet spreds snart till alla samhällsskikt. 1948-1954 pågick i Madrid undersökningsprocessen som skulle ge information angående Guds tjänares rykte om helighet, om hans liv och dygder. År 1964 öppnades i Montreal i Kanada en process rörande ett mirakulöst tillfrisknande som anses bero på hans förmedling.

pdf | Dokument automatiskt skapad
från [https://opusdei.org/sv-se/article/
kort-biografi-over-isidoro/](https://opusdei.org/sv-se/article/kort-biografi-over-isidoro/) (2026-03-19)